

ІЄРАРХІЯ ЗМОВНИКІВ: ІСТОРІЯ КОМІТЕТУ 300

Передмова

Маленький мальчик пЗа час моєї кар'єри кадрового офіцера розвідки я неодноразово отримував доступ до строго секретної документації, але в період моєї служби в якості офіцера-політолога в Анголі мені випала нагода вивчити цілий ряд цілком таємних документів, зміст яких був надзвичайно відвертим. Те, що я побачив, наповнило мене гнівом і обуренням, і я став на шлях, з якого вже більше не звертав - моєю метою стало показати всім, що за сила контролює і управляє урядами Великобританії і Сполучених Штатів.

Я був добре знайомий з усіма відомими таємними товариствами, такими як «Королівський інститут міжнародних справ» (KIMC) (Royal Institute for International Affairs (RIIA)), «Рада з міжнародних відносин» (PMB) (the Council on Foreign Relations (CFR)), «Більдербергський клуб» (the Bilderbergers), «Тристороння комісія» (Trilaterals), сіоністи (the Zionists), масонство (Freemasonry), більшовизм-розенкрейцерство (Bolshevism-Rosicrucianism), а також з усіма відгалуженнями цих таємних товариств. Будучи офіцером розвідслужби, і навіть раніше - в період моєї студентської молодості, - коли я займався в бібліотеці Британського музею в Лондоні, я вздовж і поперек вивчив всю доступну інформацію про ці товариства, а також про багато інших організацій, які, як я думав, повинні були бути відомі американцям.

Але коли я приїхав до Сполучених Штатів в 1969 році, я виявив, що такі назви, як «Орден Св. Іоанна Єрусалимського» (the Order of St. John of Jerusalem), «Римський клуб» (Club of Rome), «Німецький фонд Маршалла» (the German Marshall Fund), «Фонд Чіні» (the Cini Foundation), «Круглий

стіл» (the Round Table), «Фабіанське товариство» (the Fabianists), «Венеціанська чорна аристократія» (the Venetian Black Nobility), «Суспільство Монт Пелерин» (the Mont Pelerin Society), «Клуб пекельного полум'я» (Hellfire Clubs) і багато інших були або зовсім невідомі тут, або, в кращому випадку, їхні справжні функції погано розуміли або не розуміли взагалі.

У 1969-1970 роках я вирішив виправити це становище, випустивши серію монографій і магнітофонних записів. На мій превеликий подив, я незабаром виявив безліч людей, які охоче цитували ці назви, як ніби вони знали про них протягом всієї своєї письменницької кар'єри. При цьому вони абсолютно не розбиралися в суті питання і не бажали вказувати джерело цієї нещодавно оприлюдненої інформації. Я втішав себе думкою, що підробка - це найщиріша форма лестощів.

Я продовжував свої розслідування з такою ж завзятістю перед обличчям постійного ризику, нападів на мене і мою дружину, фінансових втрат, постійного тиску, погроз і наклепів. Все це було частиною ретельно розробленої та цілеспрямованої програми моєї дискредитації, яку здійснювали урядові агенти та інформатори, впроваджені в так званий рух «християнських правих» (Christian rightwing), «Рух за утвердження особистості» («Identity Movement») і праві «патріотичні» групи. Ці агенти діяли і продовжують діяти під маскою потужного, безстрашного і відкритого протистояння іудаїзму - нібито їхньому головному ворогові, - у чому вони намагаються нас переконати. Ці агенти-інформатори діють під керівництвом і контролем групи гомосексуалістів, яких дуже люблять і поважають політичні й релігійні консерватори на всій території Сполучених Штатів.

Їхня програма наклепу, брехні, ненависті і дезінформації щодо моєї роботи, а з недавнього часу ще й приписування моїх праць іншим письменникам, триває, не послаблюючись, але до сих пір вона не досягла бажаного ефекту. Я буду і надалі виконувати своє завдання, поки нарешті не зірву повністю маску з таємного паралельного правління, що діє на вищому рівні, яке управляє Великобританією і Сполученими Штатами. Ця книга - частина моєї роботи.

Д-р Джон Колеман. Листопад 1991 р.

Загальний огляд та деякі приклади

Напевно дуже багато хто з нас знають, що люди, які працюють в нашому уряді, - це зовсім не ті люди, які в дійсності приймають рішення з політичних та економічних питань як у внутрішній, так і в зовнішній політиці. Це спонукає багатьох шукати правду в альтернативній пресі, у тих письменників з інформаційних бюлетенів, які, як і я, шукали, але не завжди знаходили корінь смертельної хвороби Сполучених Штатів. Формула «шукайте і знайдете» не завжди підходила для цієї групи. Що ми дійсно виявили, так це те, що люди живуть в глибокій темряві, здебільшого абсолютно не турбуючись про те, куди ж рухається їхня країна, і перебуваючи в твердому переконанні, що з нею ніколи нічого не трапиться. Саме така життєва позиція була вихована у більшості населення, і ця позиція прямо грає на руку таємного правління.

Ми часто чуємо, що «вони» зробили «те» або «це». Здається, що «ім» буквально все сходить з рук, навіть вбивство. «Вони» збільшують податки, «вони» посилають наших синів і дочок помирати у війнах, які не приносять ніяких вигод нашій країні. Здається, що «вони» завжди поза межами нашої досяжності, поза полем нашого зору, а коли проти «них» намагаються нарешті вчинити конкретні дії, «вони», як при-мари, вислизують крізь пальці. Здається, що ніхто не може точно сказати, ким «вони» є. Так триває вже протягом десятиліть. По ходу книги ми встановимо, ким же є ці таємничі «вони», а після цього вже сам народ буде вирішувати, як виправити це становище.

30 квітня 1981 року я написав монографію, яка розкрила існування «Римського клубу», визначивши його як орган

Комітету 300, що займається підривною діяльністю. У Сполучених Штатах це було першою публікацією про обидві ці організації. Я просив читачів не впадати в оману щодо того, що ця стаття нібито відірвана від дійсності, і провів паралель між моєю статтею і попередженням, випущеним Баварським урядом, коли таємні плани «Люмінатів» потрапили в його руки. Далі в книзі ми повернемося до «Римському клубу» і ролі Комітету 300 в політиці США.

Багато прогнозів, зроблених в тій статті в 1981 року, вже справилися: наприклад, призначення на пост прем'єр-міністра Іспанії невідомого політика Феліпе Гонсалеса, повернення до влади Міттерана у Франції, падіння Жискара Д'Естена і Гельмута Шмідта, повернення до влади шведського аристократа і члена Комітету 300 Улафа Пальме, знищення результатів президентства Рейгана, а також підлив таких галузей індустрії США, як сталеливарна, автомобільна та будівнича, здійснений в рамках політики постіндустріального нульового зростання, проведеної за вказівкою Комітету 300.

Важлива роль Пальме полягала в тому, що «Римський клуб» використовував його для поставки Радянському Союзу технологій, експорт яких заборонений Митним управлінням США, а також в його всесвітній мережі зв'язків, використаній для зосередження загальної уваги на псевдокризі з заручниками в Ірані, коли Пальме курсував між Вашингтоном і Тегераном, намагаючись підірвати суверенну єдність США і передати псевдокризу під юрисдикцію однієї з установ Комітету 300, а саме Світового суду в Гаазі, Голландія.

Відкрита змова проти Бога і людини, яка включає в себе поневолення більшості людей, що залишилися на цій землі

після воєн, лих і масових вбивств, діє, особливо не ховаючись. У розвідників є правило: найкращий спосіб що-небудь заховати - покласти це на видному місці. Наприклад, коли в 1938 році Німеччина хотіла приховати інформацію про свій новий супервипробувач «Мессершмітт», літак показали на Паризькій авіаційній виставці. У той час як секретні агенти і шпигуни збирали і передавали відомості через схованки в дуплах дерев і цегляній кладці, інформація, за якою вони полювали, лежала у них прямо під носом.

Паралельне таємне правління вищого рівня діє не з темних підвалів і таємних підземель. Воно засіли на видноті в Білому Домі, Конгресі, на Даунінг-стріт 10 і в британському парламенті. Воно схоже на моторошні фільми про «монстрів», від яких стигне кров, де з'являється чудовисько із спотвореними рисами, довгим волоссям і ще довгими зубами з риком і бризкаючи слиною на всі боки. Ці фільми лише відволікають увагу, справжні ж чудовиська носять ділові костюми і їздять на роботу на Капітолійський пагорб в лімузинах.

Ці люди - на видноті. Ці люди - слуги Світового Уряду і Нового Світового Порядку. Подібно гвалтівнику, який зупиняє машину і пропонує жертві підвезти її, він зовні не виглядає як чудовисько, яким є насправді. Якби він виглядав так, його намічена жертва, кричачи від жаху, втекла б геть. Те ж саме справедливо і для правління на всіх рівнях. Президент Буш не виглядав як ревний слуга паралельного правління вищого рівня; але не думайте помилково про нього - він таке ж чудовисько, як і страховиська з фільмів жахів.

Зупинимось на мить і розглянемо, як президент Буш наказав по-звірячому вбити 150 000 іракських солдатів в колоні військових машин з білими прапорами, яка поверталася до

Іраку відповідно до Женевської конвенції про узгоджене розформування військ і виведення їх з бою. Уявіть собі жах іракських солдатів, коли їх впритул розстрілювали американські літаки, поки вони розмахували білими прапорами. На іншій ділянці фронту 12 000 іракських солдатів були заживо поховані в траншеях, які вони займали. Чи не жахливо це в істинному розумінні цього слова? Звідки отримав президент Буш накази діяти таким жахливим чином? Він отримав їх з Королівського інституту закордонних справ, який отримав свій мандат від Комітету 300, організації, відомої також як «Олімпійці».

Як ми побачимо, «олімпійці» навіть не ховають своїх облич. Часто вони розігрують спектакль, який можна порівняти хіба що зі згаданою вище Паризькою авіаційною виставкою, в той час як диваки, які звихнулися на змовах, витрачають час на пошуки цих змов не в тому місці і не в тому напрямку. Чи звертали ви увагу на те, як королева Єлизавета II, виконує церемонію відкриття британського парламенту? Там, у всіх на виду, знаходиться глава Комітету 300. Чи були ви коли-небудь свідком церемонії присяги президента Сполучених Штатів? Там, у всіх на виду, знаходиться інший член Комітету 300. Вся проблема полягає лише в людському сприйнятті.

Хто ж ці змовники, які служать всемогутньому Комітету 300? Найбільш інформована частина нашого суспільства усвідомлює, що змова існує і що ця змова ховається під різними іменами, такими як «Ілюмінати», масонство, «Круглий стіл», «Група Мілнера». Для них «Рада з міжнародних відносин» і «Тристороння комісія» асоціюються з усім тим, що їм не подобається у внутрішній і зовнішній політиці. Деякі навіть знають, що «Круглий стіл» вніс великий вклад у